

[Aagaard]

fremgår af forslagens bemærkninger – den dagsorden, som Folketinget vedtog i november 1992.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at forslagens hovedsigte lever op til intentionerne. Det nuværende vurderingssystem tager jo sit udgangspunkt i loven fra 1903, hvor man prioriterede det folkevalgte element i arbejdet højt, og de ændringer, der gennem årene er foretaget i vurderingsloven, har til stadighed respekteret dette princip, hvilket også er baggrunden for, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke har kunnet støtte tankerne om en omlægning til kommunal embedsmandsvurdering. Begrundelsen herfor er enkel, nemlig hensynet til retssikkerheden, som kunne komme til at lide under det forhold, at det ville være samme myndighed, som skulle ansætte både værdigrundlaget og beskatningen deraf. Hertil kommer, at det er vores klare opfattelse, at en sådan omlægning både ville blive uhyre bureaukratisk og betydelig dyrere end det system, der i 90 år har bevist sin styrke.

Nu skal disse bemærkninger bestemt ikke opfattes således, at vi også totalt afviser ændringer i bestående systemer, og lad mig her slå fast, at vort primære mål er at få fjernet grundlaget for vort vurderingssystem, nemlig ejendomsskatter og formueskatter m.v., så vi dermed kunne overflødiggøre vort nuværende vurderingssystem. Men vi erkender blankt, at det ikke sker over night, hvilket betyder, at så længe der er behov for, at systemet skal oprettholdes, skal det også kunne fungere på en måde, som ikke er krænkende for borgernes retssikkerhed. Dette synspunkt har fortsat vor højeste prioritet, og det stiller krav om en grundig og seriøs vurdering på markedsmæssige vilkår, en forståelig orientering til borgerne, som begrundet vurderingens størrelse og sikrer en uvildig klagebehandling, og endelig at der ikke kan sættes spørgsmålstejn ved organisationens uafhængighed. Disse holdninger bliver efter vor opfattelse tilgodeset et langt stykke hen ad vejen med dette lovforslag.

Men alligevel er der en række spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret tilfredsstillende, inden vi giver vor tilslutning til forslaget. Må jeg nævne, at forslaget lægger op til at udvide vurderingsorganisationerne med to menige medlemmer. Indtil 1983 var der 4.500 vurde-

ringsmænd i systemet og indtil 1989 ca. 1.500, hvorefter der ikke har været nogen vurderingsmænd i systemet, og derfor må spørgsmålet nu være: I hvilket omfang skal systemet styrkes? Og et andet spørgsmål må være, om antallet af vurderingskredse i det hele taget er det rigtige. Kunne et antal på omkring 180 kredse måske være lige så relevant som de nuværende 224? Jeg nævner det ikke mindst på baggrund af den teknologiske udvikling, vi har oplevet de seneste år, og som efter vor opfattelse bestemt ikke bliver mindre i de kommende år.

Vi vil også gerne have dokumentation for, at det er hensigtsmæssigt med lovbestemte årlige vurderinger. Måske ville 2-årige vurderinger både være mere hensigtsmæssige og overskuelige, og det ville i hvert fald spare en masse papir og porto, uden at det behøvede at forringe retssikkerheden.

Angående klagebehandlingen er vi ikke umiddelbart enige i, at det vil være rigtigt at lægge tilsynsfunktionen og revisionsbeføjelserne ud i de lokale told- og skatteregioner. Det virker uhyre bureaukratisk og kræver eksperter i mindst 20 regioner, og her tror vi, at en forenkling vil være mulig ved at samle ekspertisen centralt. Og endelig vil vi også under det kommende udvalgsarbejde have de særlige overgangsregler nærmere analyseret.

Så uanset vor generelt positive holdning til lovforslaget vil vi som sagt lade udvalgsarbejdets resultater afgøre vor endelige stillingtagen.

Peter Brixtofte (V):

Indledningsvis vil jeg takke ministeren for at have fremsat et lovforslag, som gerne skulle danne udgangspunkt for nogle forhandlinger, og jeg vil med det samme sige, at de forhandlinger ønsker Venstre naturligvis gerne at deltage i. Vi er jo i fællesskab forpligtet til at prøve at finde frem til et vurderingssystem, hvor der bliver mindre utilfredshed, færre klager og en bedre overensstemmelse mellem den aktuelle vurdering og den aktuelle markedspris.

Nu ved vi godt, at det nok kan være svært at gøre alle tilfredse med et vurderingssystem, for der er jo forskel på, hvordan man ønsker at få vurderet sin ejendom. Skal der optages lån, er det som oftest sådan, at man ønsker en høj vurdering; når man skal have vurderet sin ejendom med henblik på skatteberegning, ønsker